

Hajnalban

Beteszed a kaput.

Szó sem jön belőled, hunyorgó *Sparta*
szád szegletében.

Kúszol az éjjeli tájon, mint barna pók a reszkető
hálón. Hová visz ez az út?

Dülöngsz árkon-bokron át

és homályos réteken, hol riadt pipacs és

búzavirág zokog, s kopáran meredeznek a telefonoszlopok. . .

halk nesz kél, és mindjárt reggel lesz.

Négysoros I.

Talán kitaláltalak,
lehet, végképp nem létezel.

Elképzelt összefüggés lennél
kép és tükörkép között?

